

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 13C/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122205276
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Szpyrcová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7122205276.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Blaženou Szpyrcovou v právnom spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. E. XX, právne zastúpený advokátkou JUDr. Evou Hencovskou, so sídlom Košice, Bajzova 2, proti žalovanému Slovenská republika v mene ktorej koná Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, adresa na doručovanie F. G. C. H., I. X, C. v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím taktó

rozhodol:

- I. Žalobu zamietá.
- II. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť mu sumu 100 000 EUR titulom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 100 000 Eur od 9.2.2022 do zaplatenia. Ďalej žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 6 284,57 Eur titulom majetkovej ujmy spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 284,57 EUR od 9.2.2022 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2.Svoju žalobu odôvodnil tým, že uznesením zo dňa 14.4.2009 mu bolo vyšetrovateľom Ministerstva vnútra, Sekcie inšpekčnej služby, 4. inšpekčného oddelenia Košice, sp. zn. ČVS:SKIS-133/IS-4-V-2009 vznesené obvinenie pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm.a), ods. 2 písm. a), b), c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h), j) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 140 písm. d) Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a § 140 písm. d) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a to na skutkovom základe bližšie popísanom v predmetnom uznesení.

3.Proti uzneseniu o vznesení obvinenia žalobca podal sťažnosť, ktorej vyšetrovateľ nevyhoviel, postúpil vec Generálnej prokuratúre SR a generálny prokurátor uznesením zo dňa 11. 5. 2009 pod sp. zn. IV Gv 9/09- 22 sťažnosť žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

4.Následne bola dňa 13. 5. 2010 zo strany Generálnej prokuratúry SR podaná obžaloba na žalobcu na Okresný súd Košice II, konanie v trestnej veci bolo vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 5T/60/2010.

5.Dňa 27.2.2015 bol žalobca oslobodený spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Košice II, pretože ani po vykonaní dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že sa stal skutok z ktorého bol žalobca obvinený. Proti rozsudku, ktorým bol oslobodený žalobca spod obžaloby, podal prokurátor odvolanie , pričom Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok dňa 18.4.2016 zrušil a vec vrátil na nové prejednanie.

6. Po vrátení veci bolo doplnené dokazovanie v naznačenom smere a súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodol tak, že žalobcu spolu s ďalšími spoluobvinenými oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok uvedený v obžalobe. Prokurátor proti oslobodzujúcemu rozsudku podal odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach tak, že dňa 4.4.2018 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a prikázal mu po vrátení veci ustanoviť znalca za účelom posúdenia kvality obrazovo-zvukového záznamu.

7. Žalobca ďalej poukázal v žalobe na to, že dňa 4.12.2019 Okresný súd Košice II aj po doplnení dokazovania vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, ktorým oslobodil žalobcu spod obžaloby. Aj proti tomuto rozsudku prokurátor podal odvolanie o ktorom rozhodol odvolací súd Krajský súd v Košiciach dňa 11.12.2020 pod sp. zn. 4To/54/2020, tak že odvolanie ako zjavne nedôvodné odmietol. Rozhodnutie Krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2020.

Žalobca po tomto právoplatnom oslobodzujúcom rozsudku požiadal Generálnu prokuratúru SR (žalovaného) o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Dňa 8.2.2020 mu bolo zo strany žalovaného oznámené, že jeho nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovaný vyslovil presvedčenie, že nárok žalobcu je premlčaný z dôvodu uplynutia objektívnej premlčacej 10 ročnej lehoty. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané 14.4.2009 a doručené žalobcovi v máji 2009, a teda objektívna premlčacia doba uplynula v máji 2019. Pretože žalovaný nevyhovel žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku, týmto žalobca navrhol, aby o jeho nároku rozhodol súd.

Žalobca svoj nárok právne odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 5 ods. 1, 2, 3 a § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca odôvodnil § 17 ods. 1., 2., vyššie citovaného zákona. Uviedol, že samotné konštatovanie porušenie práva nie je pre neho dostatočným zadosťučinením, pretože trestné stíhanie predstavuje vážny zásah do osobnej slobody jednotlivca a vyvoláva ďalšie negatívne dopady na jeho osobný život. Trestné stíhanie bolo proti nemu vedené od roku 2009 až do roku 2020, kedy bola jeho trestná vec právoplatne skončená. Ide o dobu 11 rokov, počas ktorých trestné stíhanie negatívne poznačilo jeho život. V žalobe opísal aké negatívne dôsledky malo trestné stíhanie na jeho osobný, pracovný a spoločenský život. Navrhol, aby súd k týmto skutočnostiam vypočul svedkov A. I. A., J. B., I. B. a A. K..

9. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 21.7.2022 žiadal žalobu zamietnuť, pretože neuznával žalovaný nárok v celom rozsahu. Žalovaný zastával názor, že žaloba žalobcu bola na súd podaná po uplynutí zákonnej objektívnej 10 ročnej lehoty, odo dňa, keď bolo žalobcovi doručené uznesenie vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby sp. zn. ČVS:SKIS-133/IS-4-V-2009 zo dňa 14. 4. 2009. Objektívna lehota na uplatnenie práva uplynula najneskôr v mesiaci máj 2019. S prihladením na uvedené žalovaný vzniesol námietku premlčania. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení poukázal na tú skutočnosť, že žalobca v žalobe nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, na základe ktorého by mu prináležal nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. K časti nároku uplatňovaného žalobcom vo výške 6 284,57 Eur s prísl. pozostávajúcej z trov obhajoby žalobcu v trestnom konaní, sa vyjadril žalovaný tak, že za náklady na obhajobu je možné považovať iba náklady stanovené v rozsahu tarifnej odmeny podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. K týmto trovám žalovaný uviedol, že žalobca nešpecifikoval úkony právnej služby, obmedzil sa na špecifikáciu súm, ktoré mal uhradiť za obhajobu, pričom z predloženej žaloby a jej príloh je zrejmé, že tieto neboli vyčíslené žalobcom v zmysle vyššie citovanej vyhlášky. V časti žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy žalovaný uviedol, že žalobca dostatočným spôsobom nezdôvodnil opodstatnenosť výšky požadovanej nemajetkovej ujmy a ním požadovanú výšku náležite nezdôvodnil, zohľadňujúc § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z.

10. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

11. Žalobca na preukázanie dôvodnosti svojho nároku predložil súdu uznesenie Ministerstva vnútra SR, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby, 4. inšpekčného oddelenia, č. ČVS:SKIS-133/IS-4-V-2009 zo dňa 14.4.2009, ktorým začalo trestné stíhanie voči žalobcovi spolu s ďalšími osobami ako obvinenými za zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm.a), ods. 2 písm. a.), b.), c.), Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h), j) Trestného zákona,

s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. d) Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. a), b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. d) Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 21.3.2009 v čase okolo 11:40 hod. v Košiciach na Južnej triede, v budove OO PZ Košice –Juh všetci obvinení spoločným konaním po tom, čo v zmysle § 85 ods. 2 Trestného poriadku boli niektorými z nich obmedzení na osobnej slobode I. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XX, C., H. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XX, C., C. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L. XX, C., F. L., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L. X, C., F. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. X, C. a E. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., L. XX a predviedli ich na vyššie uvedenú policajnú súčasť, tak následne títo príslušníci PZ tieto maloleté a mladistvé osoby pod hrozbou násillia, alebo hrozbou inej ťažkej ujmy prinútili, aby sa vyzliekli do naha v uzatvorenej časti schodišťa a okrem toho ich taktiež pod hrozbou násillia, alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútili, aby sa navzájom udierali do rôznych častí tela, lebo v opačnom prípade, ak by tak nekonali, tak by voči nim použili fyzické násillie, čo aj urobili a taktiež obvinení na zadržané a predvedené osoby pustili služobných psov bez ochranných košíkov, aby ich títo pohrýzli do rôznych častí tela. Vyššie uvedení príslušníci policajného zboru týmto svojím konaním postupovali v rozpore v ust. § 8 ods. 1 zákona Národnej rady SR č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore a porušili ust. § 48 ods. 3, písm.a), písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ, čím ako verejní činitelia, ktorí v úmysle spôsobiť inému škodu, alebo zadovážiť sebe, alebo inému neoprávnený prospech vykonávali svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu b) iného násillím, hrozbou násillia, alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútili, aby niečo konali, opomenuli, alebo trpeli, ktorého konania sa dopustili

- závažnejším spôsobom t.j. porušením dôležitej povinnosti, vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia, alebo funkcie, uloženej im podľa zákona a konania sa dopustili na viacerých osobách,
- na chránenej osobe, t.j. dieťati
- z osobitného motívu, t.j. etnickej alebo rasovej nenávisti.

12. Z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/60/2010 zo dňa 4.12.2019 súd zistil, že Okresný súd Košice II oslobodil všetkých obžalovaných spod obžaloby (aj žalobcu) z dôvodu toho, že nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorú sú obžalovaní stíhaní. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/54/2020 zo dňa 11.12.2020 súd zistil, že Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry voči rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 4.12.2019 sp. zn. 5T/60/2010.

13.Žalobca preukázal súdu, že dňa 11.8.2021 požiadal žalovaného o náhradu škody spôsobenej žalobcovi podľa Zákona č. 514/2003 Z.z.

14.Z listinného dôkazu – Odpoveď na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku adresovanej žalobcovi žalovaným dňa 2.2.2022 súd zistil, že žalovaný zamietol žiadosť žalobcu o odškodnenie v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., pretože nezistil zákonné podmienky pre uspokojenie jeho nárokov uplatnených v žiadosti o predbežné prerokovanie podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

15.Žalobca predložil súdu vyúčtovanie odmeny za právne služby- obhajobu v trestnom konaní, ktoré vyhotovila JUDr. Tatiana Vorobelová, advokátka so sídlom Košice, Bajzova 2 v sume 984,57 Eur. Uvedené vyúčtovanie bolo zo dňa 2.2.2021. Ďalšie vyúčtovanie odmeny za právne služby vyhotovila advokátka žalobcu dňa 26.6.2015 v sume 2 760,60 Eur. Žalobca predložil súdu potvrdenia o tom, že zaplatil za uvedené služby právnej pomoci advokátke JUDr. Tatiane Vorobelovej spolu v sume 6 284,57 Eur.

16.Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 24.3.2023, na ktorom bol vypočutý žalobca, ktorý opísal priebeh trestného konania, aké malo dôsledky vyššie citované trestné stíhanie na jeho rodinný, spoločenský a pracovný život. Rovnako na návrh žalobcu boli vypočutí svedkovia J. B. a A. I. A., G..

17.V priebehu konania Ústavný súd SR vydal nález pod sp. zn. II. ÚS 329/2021-108 dňa 24.5.2023 ktorým rozhodol, že postupom a rozsudkom Okresného súdu Košice II zo 4. decembra 2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/60/2010 boli porušené základné práva sťažovateľov podľa čl. 16 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo podľa čl. 3 v spojení s čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd rozhodol, že rozsudok Okresného súdu Košice II sp.

zn. 5T/60/2010 zo 4.12.2019 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/54/2020 z 11.12.2020 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie.

Na pojednávanie určené na deň 28.6.2023 sa žalobca a jeho právna zástupkyňa nedostavili požiadali, aby súd pojednával v ich neprítomnosti.

18.Súd po oboznámení sa s vyššie citovaným nálezom Ústavného súdu SR i vzhľadom na to, že žalovaný poukázal na to, že chýba právny titul žalobcovi na náhradu škody a to nezákonné rozhodnutie, vo veci na pojednávaní dňa 28.6.2023 rozhodol.

Právne posúdenie:

19.Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 5 ods. 1) citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ust. § 6 ods. 1 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

20. Zákon č. 514/2003 Z.z. ustanovuje, že nositeľom zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci je za podmienok ustanovených týmto zákonom štát s výnimkou prípadov uvedených v tretej časti čl. 1 tohto zákona, keď za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri výkone samosprávy zodpovedá územná samospráva. Zároveň tento zákon ustanovuje, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci je absolútnou objektívnou zodpovednosťou, čiže tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

21.Predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú

1. nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávny úradný postup
2. existencia škody
3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, prípadne protiprávny úkon musí byť priamou, bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody. Nezákonné rozhodnutie orgánu štátu resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takej škode, ktorá bola priamo a nesprostredkovane spôsobená práve (iba) týmto rozhodnutím, alebo postupom.

V konaní o náhradu škody voči štátu je to žalobca, ktorý musí preukázať v konaní existenciu podmienok zodpovednosti žalovaného za škodu, a nie žalovaný musí preukazovať, že za škodu nezodpovedá. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť. To znamená, že ak osoba, ktorá sa cíti byť poškodená orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, neunesie dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania existencie niektorej z podmienok vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, je potrebné žalobu o náhradu škody bez ďalšieho zamietnuť.

22. Nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. možno rozumieť rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené, alebo zmenené príslušným orgánom. Rozhodnutím orgánu verejnej moci sa rozumie rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, civilnom mimosporovom konaní, správnom súdnom konaní, v správnom konaní, alebo v trestnom konaní.

23. Zo znenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je zrejmé, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci môže byť daná len vo vzťahu k takej škode, ktorá bola spôsobená právoplatným rozhodnutím orgánu verejnej moci – výnimku z tohto pravidla potom upravuje § 6 ods. 3 a ods. 4 citovaného zákona. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 514/2003 Z.z. zákon stanovil vo všeobecnosti tri základné podmienky, pri splnení ktorých možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej protiprávnym resp. nezákonným rozhodnutím a to

- 1./ protiprávnosť rozhodnutia,
- 2./ právoplatnosť rozhodnutia,
- 3./ vyčerpanie opravných prostriedkov.

24. Predmetom konania bol nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej mu nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. V konaní žalobca súdu predložil dôkazy potrebné na uplatňovanie tohto nároku, súd vykonával dokazovanie na preukázanie dôvodnosti žaloby. Žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, pretože rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/60/2010 zo dňa 4.12.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/54/2020 z 11.12.2020 bol žalobca spod obžaloby oslobodený. Bola tým splnená podmienka pre konanie vo veci samej a vykonávanie dokazovania na preukázanie dôvodnosti žaloby. V priebehu konania však Ústavný súd SR vydal nález pod sp. zn. II. ÚS 329/2021-108 dňa 24.5.2023, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/60/2010 zo 4.12.2019 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/54/2020 z 11.12.2020 a vec vrátil Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie. Tým nebola splnená základná podmienka pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa zák.č.514/2003 Z.z. a to existencia nezákonného rozhodnutia. Preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom prípade žalobca bol neúspešný, žalovaný bol plne úspešný, avšak vzdal sa práva na náhradu trov konania, preto súd rozhodol, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.